

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδότησης 466 /2013
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ε' ΤΜΗΜΑΤΟΣ
Συνεδρίαση της 17-12-2013**

Σύνθεση

Πρόεδρος : Ιωάννης Τριάντος , Αντιπρόεδρος ΝΣΚ.

Νομικοί Σύμβουλοι: Μεταξία Ανδροβιτσανέα , Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης,
Βασιλική Πανταζή, Γεώργιος Ανδρέου, Δημήτριος Αναστασόπουλος,
Αδαμαντία Καπετανάκη

Εισηγήτρια : Βασιλική Πανταζή, Νομική Σύμβουλος

Αρ.Ερωτήματος :55426 οικ./14-8-2013 έγγραφο Γενικής Δ/νσης Γ' , Δ/νσης
Οικονομικού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων .

Περίληψη ερωτήματος- Εάν επί δικαστικών υπαλλήλων που τελούν σε αργία θα
τος: τύχουν εφαρμογής, ως προς την περικοπή των αποδοχών τους, οι
διατάξεις του άρθρου 90 του Ν.2812/2000 ή οι διατάξεις της
περ.6 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν.
4093/2012.

Επί του ως άνω ερωτήματος , το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ε' Τμήμα)
γνωμοδότησε, ομοφώνως, ως ακολούθως:

I.A. Ο Κώδικας Δικαστικών Υπαλλήλων που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν.2812/2000 (ΦΕΚ Α' 67) ορίζει τα εξής :

Άρθρο 88 Αυτοδίκαιη θέση σε αργία

« 1. Τίθεται αυτοδικαίως σε αργία: α) ο δικαστικός υπάλληλος, ο οποίος τελεί σε προσωρινή κράτηση ή εκτίει ποινή φυλάκισης ή κάθειρξης, β) εκείνος, στον οποίο με δικαστική απόφαση επιβλήθηκε παρεπόμενη ποινή οριστικής παύσης, αν έχει ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασης και γ) εκείνος, στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης από πρωτοβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο.2....»

Άρθρο 89 Δυνητική θέση σε αργία

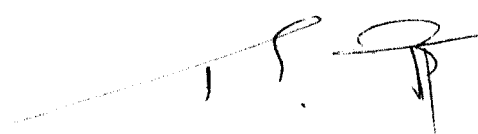
«1. Μπορεί να τεθεί σε αργία ο δικαστικός υπάλληλος, κατά του οποίου: α) έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για αδίκημα, το οποίο μπορεί να επισύρει την παύση από την υπηρεσία, β) έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα, το οποίο μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης ή γ) αποδίδεται άτακτη διαχείριση με αιτιολογημένη έκθεση της προϊσταμένης αρχής ή άλλου αρμόδιου οργάνου».

Άρθρο 90 Αποδοχές αργίας

«1. Ο δικαστικός υπάλληλος που διατελεί σε κατάσταση αργίας απέχει από την άσκηση των κύριων και παρεπόμενων καθηκόντων του και λαμβάνει το 50% των αποδοχών του. Τα ποσά που παρακρατούνται αποδίδονται σε αυτόν, αν απαλλαγεί αμετάκλητα από την ποινική ή πειθαρχική κατηγορία ή αν δεν ασκηθεί ποινική ή πειθαρχική δίωξη για άτακτη διαχείριση. Αν τιμωρηθεί με πειθαρχική ποινή κατώτερη από την οριστική παύση, το ποσά που παρακρατήθηκαν μπορεί να αποδοθούν στο δικαστικό υπάλληλο με απόφαση του πειθαρχικού οργάνου, το οποίο επέβαλε την ποινή.

2. Ο δικαστικός υπάλληλος, που τίθεται αυτοδικαίως σε αργία λόγω επιβολής της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης για το παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του, δεν δικαιούται αποδοχές αργίας».

B. Ο Υπαλληλικός Κώδικας (Ν.3528/2007 ΦΕΚ Α' 26) ορίζει τα εξής:

Άρθρο 103 Αυτοδίκαιη θέση σε αργία (όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν.4057/2012 (ΦΕΚ Α' 54) και στη συνέχεια με την περ.1 της υποπαραγράφου Ζ3, του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 (ΦΕΚ Α' 222)

«Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία:

α) ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης,

β) ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης και στη συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτηση του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους,

γ) ο υπάλληλος, ο οποίος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης (κοινής και στην υπηρεσία), απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση γ' του επόμενου άρθρου» (το εδάφιο γ' αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ.1 αρ.1 της από 9-11-2012 ΠΝΠ ΦΕΚ Α' 224 /12-11-2012 και η τελευταία φράση προστέθηκε με την παρ.1 του άρθρου 14 του Ν.4210/2013 ΦΕΚ Α 254 /21-11-2013).

δ) ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής ή της προσωρινής παύσης, και

ε) ο υπάλληλος ο οποίος έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των περιπτώσεων α', γ', δ', ε', θ', ι', ιδ', ιη', κγ', κδ', κζ', κθ' και λγ του άρθρου 107 ή αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012, ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999), με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παρ.1 περίπτωση δ' του επόμενου άρθρου. (το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με την παρ.2 του αρ.14 του Ν.4210/2013 ΦΕΚ Α' 254/21-11-2013 ενώ η περ.ε' αντικαταστάθηκε ως άνω από 1-11-2013 με την παρ.6 περ.1 και 3 αρ.25 Ν.4203/2013 - ΦΕΚ Α' 235/1-11-2013).

Άρθρο 104 Δυνητική θέση σε αργία. Αναστολή άσκησης καθηκόντων(όπως

αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν.4057/2012-ΦΕΚ Α' 54 και στη συνέχεια με την περ.2 της υποπαραγράφου Ζ3 του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 -ΦΕΚ Α' 222).

« 1. Αν συντρέχουν λόγοι δημόσιου συμφέροντος ή υπηρεσιακοί λόγοι μπορεί να τεθεί σε αργία ο υπάλληλος κατά του οποίου:

α) έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη, για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του προηγούμενου άρθρου, για τις οποίες επιβάλλεται αυτοδίκαιη αργία ή

β) υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για άτακτη διαχείριση, η οποία στηρίζεται σε έκθεση της προϊσταμένης αρχής ή του αρμόδιου επιθεωρητή.

γ) έχει παραπεμφθεί αμετακλήτως με την ιδιότητα του μέλους υπηρεσιακού συμβουλίου και συλλογικού οργάνου εν γένει ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για τα αδικήματα της υπεξαίρεσης στην υπηρεσία και της απιστίας περί την υπηρεσία,

δ) έχει ασκηθεί με την ιδιότητα του μέλους υπηρεσιακού συμβουλίου και συλλογικού οργάνου πειθαρχική δίωξη για το πειθαρχικό παράπτωμα της παράβασης καθήκοντος κατά τον ποινικό κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους ή για το παράπτωμα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας (τα εδάφια γ' και θ' προστέθηκαν με την παρ.1 του αρ.15 του Ν.4210/2013 - ΦΕΚ Α' 254 /21-11-2013).

Άρθρο 105 Συνέπειες αργίας- αναστολής άσκησης καθηκόντων (όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάσταση του με το άρθρο πρώτο του Ν.4057/2012- ΦΕΚ Α' 54).

«1. Ο υπάλληλος ο οποίος τελεί σε κατάσταση αργίας απέχει από την άσκηση των κύριων και παρεπόμενων καθηκόντων του.

2. Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή σε αναστολή άσκησης καθηκόντων καταβάλλεται το ένα τρίτο (1/3) των αποδοχών του με εξαίρεση την περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 103, κατά την οποία καταβάλλεται το ένα τέταρτο (1/4) των αποδοχών του. Το υπόλοιπο των αποδοχών του ή μέρος αυτού μπορεί να αποδοθεί στον υπάλληλο, μετά από αιτιολογημένη απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου, εφόσον δεν τεθεί σε αργία σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 103 ή απαλλαγεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση.

Ο υπάλληλος, στον οποίο επιβλήθηκε οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή για το παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του, δεν δικαιούται αποδοχές αργίας.

Οι διατάξεις των άρθρων 31 - 35 του παρόντος Κώδικα εφαρμόζονται και κατά τη διάρκεια της αργίας».

[Η παρ.1 του άρθρου 103 του Ν.3528/2007, όπως αυτό ίσχυε αντικατασταθέν με το άρθρο πρώτο του Ν.4057/2012, όριζε ότι: «*Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία, ο υπάλληλος ο οποίος στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία, ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης. Υπάλληλος που παραπέμφθηκε αμετακλήτως στο ακροατήριο προκειμένου να δικαστεί για τα αδικήματα της δωροδοκίας, της υπεξαίρεσης περί την υπηρεσία, της κατάχρησης ανηλίκων σε ασέλγεια, της ασέλγειας με κατάχρηση εξουσίας ή της πορνογραφίας ανηλίκων, τίθεται αυτοδίκαια σε αργία. Ο υπάλληλος ασκεί εκ νέου τα καθήκοντά του αν αθωωθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση»].*

Άρθρο 107 Απαρίθμηση πειθαρχικών παραπτωμάτων (όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του Ν. 4057/2012).

«1. Πειθαρχικά παραπτώματα είναι: α)..... λγ.....»

Εξάλλου, με τις περ.5 έως και 9 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 (ΦΕΚ Α' 222/ 12-11-2012) ορίζονται τα εξής :

«5.Για την εφαρμογή των άρθρων 88 και 89 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν.2812/2000), ως λόγοι θέσεως του υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία νοούνται αντίστοιχα αυτοί που αναφέρονται στα άρθρα 103 παρ.1 και 104 παρ.1 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως αντικαθίστανται με τις περιπτώσεις 1 και 2 της παρούσας υποπαραγράφου.

6. Οι διατάξεις των άρθρων 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), 107 και 108 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ν. 3584/2007) και 88 και 89 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 2812/2000), όπως ισχύουν, έχουν εφαρμογή και στο προσωπικό που εργάζεται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στις υπηρεσίες, οι υπάλληλοι των οποίων διέπονται από τους ανωτέρω Κώδικες. Με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων, οι διατάξεις των άρθρων 103, 104 και 105 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε

αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και ως προς τις συνέπειες της, σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες, που διέπουν το κάθε φύσεως και με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημόσιου τομέα, όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 πριν τη θέση σε ισχύ του άρθρου 51 του ν. 1892/1990, συμπεριλαμβανομένων όλων των φορέων που απαριθμούνται ειδικότερα στο άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994 και μη εξαιρουμένων των περιπτώσεων που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του με το άρθρο 1 του ν. 3812/2009.

7. Οι διατάξεις των περιπτώσεων 1 έως 6 της παρούσας υποπαραγράφου εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

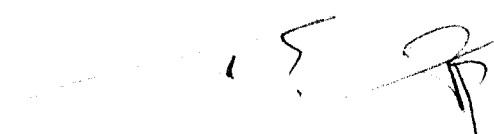
8. Το αρμόδιο για την εκδίκαση αίτησης αναστολής εκτελέσεως δικαστήριο, η οποία στρέφεται κατά πράξης με την οποία διαπιστώνεται η θέση υπαλλήλου σε κατάσταση αυτοδίκαιης αργίας ή με την οποία ο υπάλληλος τίθεται σε δυνητική αργία, μπορεί, εφόσον πιθανολογείται σοβαρά κίνδυνος βιοπορισμού του υπαλλήλου ή της οικογένειάς του, να διατάσσει, ως προσωρινό μέτρο, την αύξηση των αποδοχών της αργίας μέχρι το 75% των νόμιμων αποδοχών του υπαλλήλου.

9. Στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης αργίας της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα και της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του άρθρου 107 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, όπως αντικαθίστανται με τις περιπτώσεις 1 και 3 της παρούσας υποπαραγράφου, οι αποδοχές της αργίας ορίζονται στο 75% των νομίμων αποδοχών των υπαλλήλων".

Γ. Τέλος, ο δημόσιος τομέας οριοθετείται ως εξής με την παρ.6 του άρθρου 1 του Ν.1256/1982 (ΦΕΚ Α'65, Πολυθεσία – Όριο Απολαβών κ.λ.π), πριν την τροποποίηση της διατάξεως αυτής με το άρθρο 51 του Ν.1892/1990 (ΦΕΚ Α' 101).

«6. Η αληθινή έννοια της παρ. 1 του άρθρου 9 του νόμου 1232/1982 για την "επιαναφορά σε ισχύ, τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Ν.Δ. 4352/1964 και άλλες διατάξεις" είναι ότι στο δημόσιο τομέα περιλαμβάνονται όλοι οι κρατικοί φορείς ανεξάρτητα από το καθεστώς δημοσίου ή ιδιωτικού ή μικτού δικαίου που τους διέπει ήτοι:

α) οι Κρατικές ή Δημόσιες υπηρεσίες, όπως εκπροσωπούνται από το νομικό πρόσωπο του Δημοσίου. β) οι Κρατικοί ή Δημόσιοι Οργανισμοί σαν κρατικά νομικά

πρόσωπα δημοσίου δικαίου. (Κατά το άρθρο 19 παρ. 5 του Ν. 1586/1986 (Α 37): "Η αληθινή έννοια της περίπτωσης β' της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 είναι ότι σ' αυτή περιλαμβάνονται και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης). γ) οι Κρατικές ή Δημόσιες και παραχωρηθείσες επιχειρήσεις όπως η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, ο Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος, η Ελληνική Ραδιοφωνία - Τηλεόραση κλπ. δ) Τα Κοινωφελή Ιδρύματα του Αστικού Κώδικα που περιήλθαν στο Δημόσιο και χρηματοδοτούνται ή επιχορηγούνται απ' αυτό. ε) οι Τραπεζιτικές και άλλες ανώνυμες εταιρείες στις οποίες είτε τα κατά τις προηγούμενες περιπτώσεις νομικά πρόσωπα έχουν το σύνολο ή την πλειοψηφία των μετοχών του εταιρικού κεφαλαίου είτε έχουν κρατικό προνόμιο ή κρατική επιχορήγηση, όπως η Τράπεζα Ελλάδος, η Αγροτική Τράπεζα, η Εθνική Τράπεζα, η Κτηματική Τράπεζα, η Εμπορική Τράπεζα, η Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως κ.α.στ) τα κρατικά νομικά πρόσωπα που έχουν χαρακτηριστεί από το νόμο ή τα δικαστήρια ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, όπως ο Οργανισμός Συγκοινωνιών Ελλάδος, ο Αυτόνομος Σταφιδικός Οργανισμός και που χρηματοδοτούνται ή επιχορηγούνται από οποιοδήποτε των προναφερομένων νομικών προσώπων. ζ) Οι θυγατρικές ανώνυμες εταιρείες των πιο πάνω Νομικών Προσώπων των εδαφίων α' -στ' αυτής της παραγράφου που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτά».

Ο δε Ν.2190/1994 (ΦΕΚ Α' 28, Προσλήψεις -Επαναπροσλήψεις -απολύσεις κ.λ.π) ορίζει τα εξής στο άρθρο 14 του Κεφαλαίου Γ', το οποίο επιγράφεται «Σύστημα προσλήψεων στο δημόσιο τομέα», όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 1 του ν.3812/2009 (ΦΕΚ Α' 234 Αναμόρφωση του συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις»:

Άρθρο 14 - Έκταση εφαρμογής -τρόπος πρόσληψης

«Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«Ι. Στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ', όπως ισχύουν, υπάγονται όλοι οι φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α) και τις μεταγενέστερες συμπληρώσεις του, πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α). Στον κατά τα πιο πάνω δημόσιο τομέα και για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος και μόνο υπάγονται επίσης: α. Η Προεδρία της Δημοκρατίας, ως προς το μόνιμο προσωπικό της.

β. Η Βουλή των Ελλήνων, ως προς το προσωπικό της, σύμφωνα με τα όσα ορίζει ο Κανονισμός της. γ. Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και οι πάσης φύσεως επιχειρήσεις τους. δ. Οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ή μη Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές. ε. Οι Τοπικές Ενώσεις Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.), η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.) και η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.). στ. Οι Τοπικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων, ως προς το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. ζ. Οι τράπεζες στις οποίες ο διορισμός Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου ή Διοικητή υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής, καθώς και οι θυγατρικές τους ανώνυμες εταιρείες. η. Τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο Κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους. θ. Οι δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμοί και ανώνυμες εταιρείες που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3429/2005 (ΦΕΚ 314 Α). ι. Το προσωπικό των νομικών προσώπων της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού, των εξομοιούμενων προς αυτά κατά την παρ. 3 του άρθρου 63 του ν.3801/2009 (ΦΕΚ 163 Α), των λοιπών εκκλησιών, δογμάτων και των κατά το άρθρο 13 του Συντάγματος γνωστών θρησκειών, που επιβαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

2. Δεν υπάγονται στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ':

α. Οι δικαστικοί λειτουργοί, το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και οι Ιατροδικαστές.

β. Το εκπαιδευτικό ή διδακτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι., των Τ.Ε.Ι. και των με οποιαδήποτε ονομασία σχολών ή σχολείων ή υπηρεσιών του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και των νομικών προσώπων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

γ. Το ερευνητικό προσωπικό των ερευνητικών ή και τεχνολογικών κέντρων, ιδρυμάτων και ινστιτούτων

δ. Οι στρατιωτικοί, το μη πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη (πρώην Δημόσιας Τάξης και πρώην Εμπορικής Ναυτιλίας), το προσωπικό της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, καθώς και το ειδικό ένστολο προσωπικό της δημοτικής αστυνομίας.

ε. Οι υπάλληλοι του διπλωματικού κλάδου, του κλάδου εμπειρογνομόνων, της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας, της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών και το προσωπικό της εξωτερικής υπηρεσίας του ίδιου Υπουργείου που προσλαμβάνεται επιτοπίως.

στ. Το ιατρικό προσωπικό των φορέων που απαρτίζουν το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

ζ. Οι θρησκευτικοί λειτουργοί των νομικών προσώπων της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού, των λοιπών Εκκλησιών, δογμάτων και των γνωστών θρησκειών...η...,θ..., ι..., κ...».

II. Α. Οι δικαστικοί υπάλληλοι είναι διοικητικά όργανα που συμβάλλουν στη λειτουργία των δικαστηρίων τα οποία αποτελούν (άμεσα) όργανα του Κράτους δια των οποίων ασκείται η δικαστική λειτουργία (αρ.26,87,92 του Συντάγματος , Δ.Τσάτσος Συνταγματικό Δίκαιο ,1993, τ.Β', σελ.503, 548). Είναι οι υπάλληλοι της γραμματείας των δικαστηρίων και των εισαγγελιών και εκτελούν χρέη γραμματείας (αρ.10 Ν.1756/1988 ΦΕΚ Α' 35, «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Δικαστικών Λειτουργιών») αναγνωρίζονται δε ως ιδιαίτερη υποδιαίρεση της μεγάλης κατηγορίας των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων (ολ. ΣΤΕ 3335/2013, 1540/2013, 1482/2002, 282/2002, 108-116/1997, ΣΤΕ 2860/1995, 2002/1992, 2295/1990, 192/1979)

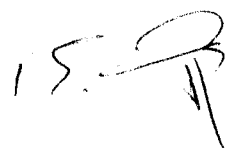
Για τους δικαστικούς υπαλλήλους έχουν εισαχθεί ειδικές ρυθμίσεις με το άρθρο 92 του Συντάγματος και έχει θεσπισθεί αυτοτελής Κώδικας (κυρωθείς με το Ν.2812/2000), ο οποίος ρυθμίζει τα θέματα της υπηρεσιακής και πειθαρχικής κατάστασης αυτών (βλ. εισηγητική έκθεση Ν.2812/2000 κατά την οποία: στον κώδικα περιέχεται πλήρης ρύθμιση για το σύνολο των θεμάτων υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων αυτών , που συνιστούν ιδιαίτερη κατηγορία υπαλλήλων για την οποία και το Σύνταγμα (άρθρο 92) θεσπίζει ειδικές ρυθμίσεις , ανεξάρτητες από εκείνες που αφορούν τους υπαλλήλους των διοικητικών υπηρεσιών του Κράτους). Ο Κώδικας Δικαστικών Υπαλλήλων περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις ως προς τους λόγους θέσεως του δικαστικού υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία (άρθρο 88) και σε δυνητική αργία (άρθρο 89) και ως προς τις συνέπειες της αργίας (άρθρο 90), ορίζοντας ειδικά ως προς τις αποδοχές, ότι στον τελούνται σε κατάσταση αργίας δικαστικό υπάλληλο καταβάλλεται το 50% των αποδοχών του με εξαίρεση την περίπτωση της θέσης αυτού αυτοδικαίως σε αργία λόγω επιβολής της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης για το

παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του, οπότε δεν δικαιούται αποδοχές αργίας.

Β. Με το Ν. 4057/2012 «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων» επιχειρείται ριζική αναμόρφωση των ρυθμίσεων του Υπαλληλικού Κώδικα, που αναφέρονται στο πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων, *προκειμένου ν' αντιμετωπισθούν, κατά τρόπο αποτελεσματικό, παθογένειες που έχουν επιφορτώσει στη λειτουργία του δημοσιοϋπαλληλικού σώματος, οι οποίες συνίστανται, ιδίως, στη διόγκωση των φαινομένων διαφθοράς* (βλ.εισηγητική έκθεση Ν.4057/2012, Γενικό μέρος, παρ. 3), περαιτέρω δε με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 «Μεσοπρόθεσμο 2013-2016» *τροποποιούνται, μεταξύ άλλων, και οι αναφερόμενες στην αυτοδίκαιη και δυνητική αργία διατάξεις του Υ.Κ. και ταυτόχρονα οι ρυθμίσεις αυτές επεκτείνονται και εφαρμόζονται αναλογικά, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις και τις συνέπειές τους, σε ολόκληρο το δημόσιο τομέα και σε όλες τις κατά περίπτωση πειθαρχικές διαδικασίες που εφαρμόζονται στους φορείς του* (βλ.εισηγητική έκθεση Ν.4093/2012, άρθρο πρώτο υποπαραγρ.Ζ.3, σελ.24).

Ειδικότερα, στα άρθρα 103 και 104 του Υ.Κ., όπως αυτά ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από το άρθρο πρώτο του Ν. 4057/2012 και την υποπαραγράφο Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, προσδιορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ο υπάλληλος τίθεται σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, ενώ στο άρθρο 105 Υ.Κ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο πρώτο του Ν. 4057/12, προσδιορίζονται οι συνέπειες της αργίας του υπαλλήλου, μεταξύ άλλων, και ως προς τις καταβαλλόμενες σ' αυτόν αποδοχές(παρ. 2 και 3).

Ειδικότερα, με το άρθρο 105 τίθεται, κατ' αρχήν, ο κανόνας ότι ο τελών σε αργία υπάλληλος λαμβάνει το 1/3 των αποδοχών του (η διάταξη αυτή ρύθμισε επί το αυστηρότερο τον προϊσχύσαντα κανόνα, κατά τον οποίο ο τελών σε αργία υπάλληλος ελάμβανε το 1/2 των αποδοχών του) με παράλληλη πρόβλεψη δύο εξαιρέσεων. Κατά την πρώτη εξαίρεση, που αφορά την περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του αρ. 103 (όπως το άρθρο αυτό ίσχυε μετά την αντικατάστασή του με το Ν. 4057/2012) καταβάλλεται το 1/4 των αποδοχών στον υπάλληλο που τελεί σε αργία λόγω παραπομπής του αμετακλήτως στο δικαστήριο προκειμένου να δικαστεί για τα αδικήματα που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή (δεύτερο εδάφιο παρ.1 αρ.103) λόγω της σοβαρότητας των πειθαρχικών αυτών παραπτωμάτων με τη διάπραξη των οποίων

πλήττεται καίρια το κύρος της υπηρεσίας (παρ. 2 εισηγητικής έκθεσης Ν. 4057/2012 σχετικά με αρ. 105, σελ. 3) .Κατά τη δεύτερη εξαίρεση, δεν καταβάλλονται αποδοχές στο διάστημα που ο υπάλληλος τελεί σε κατάσταση αργίας για το παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του, λόγω της σοβαρότητας του πειθαρχικού αυτού παραπτώματος το οποίο συνδέεται με την παρουσία του στην υπηρεσία (παρ. 3 εισηγητικής έκθεσης Ν. 4057/2012 σχετικά με αρ. 105, σελ. 3).

Μια τρίτη εξαίρεση στον ως άνω κανόνα εισήγαγε η περ. 9 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 και αφορά τις περιπτώσεις αυτοδίκαιης αργίας της παρ. 1 περίπτωση ε' του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως το τελευταίο αντικαταστάθηκε με την περ. 1 της ως άνω υποπαραγράφου Ζ3, δηλαδή τις περιπτώσεις αυτοδίκαιης αργίας του υπαλλήλου που έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των περιπτώσεων α,γ,δ,ε,θ,ι, ιδ, ιη, ηγ, ηδ, ηζ και ηθ του άρθρου 107 Υ.Κ (όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το Ν. 4057/2012) ή αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου, όπως ίσχυε πριν το Ν. 4057/2012 ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύσαντος Υ.Κ (Ν. 2683/1999), στις οποίες περιπτώσεις οι αποδοχές της αργίας ορίζονται στο 75% των νομίμων αποδοχών των υπαλλήλων.

Γ. Ήδη, με την περ. 5 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 ορίσθηκε ότι για την εφαρμογή των άρθρων 88 και 89 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (Ν. 2812/2000), ως λόγοι θέσεως του δικαστικού υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία νοούνται αντίστοιχα αυτοί που αναφέρονται στα άρθρα 103 παρ. 1 και 104 παρ. 1 του Υ.Κ, όπως τα άρθρα αυτά ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με τις περιπτώσεις 1 και 2 της ίδιας υποπαραγράφου, ενώ με την περ. 6 της ίδιας ως άνω υποπαραγράφου ορίσθηκε ότι, με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων, οι διατάξεις των άρθρων 103, 104 και 105 του Υ. Κ, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και ως προς τις συνέπειές της, σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες που διέπουν το κάθε φύσεως και με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημόσιου τομέα, όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με το άρθρο 1 παρ. 6 του Ν. 1256/1982 πριν τη θέση σε ισχύ του άρθρου 51 του Ν. 1892/1990, συμπεριλαμβανομένων όλων των

φορέων που απαριθμούνται στο άρθρο 14 παρ.1 του Ν. 2190/1994 και μη εξαιρουμένων των περιπτώσεων που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 του Ν. 3812/2009.

Συνεπώς, με τις διατάξεις της περ. 6 της ως άνω υποπ. Ζ.3 δηλώνεται ρητά η βούληση του νομοθέτη να επεκτείνει την εφαρμογή των διατάξεων των αρ.103 , 104 και 105 του Υ.Κ., ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις και τις συνέπειές τους σε ολόκληρο το δημόσιο τομέα και σε όλες τις κατά περίπτωση πειθαρχικές διαδικασίες που ισχύουν και εφαρμόζονται στους φορείς του (βλ. και σελ 24 εισηγητικής έκθεσης) καταργώντας κάθε γενικό ή ειδικό νόμο , που ρυθμίζει διαφορετικά , ως προς τα παραπάνω ζητήματα , τις περιπτώσεις θέσεως σε αργία των υπηρετούντων με σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου σε όλο το δημόσιο τομέα.

Δ. Τέλος, κατ' άρθρο 2 του Α.Κ. , ο νόμος διατηρεί την ισχύ του , εφόσον άλλος κανόνας δικαίου δεν τον καταργήσει ρητά ή σιωπηρά. Τούτο συμβαίνει όταν από την έννοια του περιεχομένου του, προκύπτει κατά τρόπο σαφή ότι ο νεότερος νόμος αποσκοπεί στην κατάργηση του παλιού γενικού ή ειδικού και μάλιστα με ρύθμιση του ίδιου θέματος κατά τρόπο αντίθετο και ασυμβίβαστο προς αυτή του παλιού. Έτσι, η αρχή της κατάργησης του προγενέστερου νόμου με νεότερο δεν εφαρμόζεται όταν ο νεότερος νόμος είναι γενικός και ο παλιός ειδικός, εκτός αν από την έννοια του περιεχομένου του νεότερου νόμου προκύπτει, ότι αυτός αποσκοπούσε στην κατάργηση και του ειδικού νόμου (ΑΠ.284/2004, 413/2003, 1731/2002, 293/2000, Ολ.ΑΠ. 310/1966, Εφ.Αθ.7152/2006, Γνμδ ΝΣΚ 344/2012,53/2005).

III. Επειδή, από το συνδυασμό των προμνημονευθεισών διατάξεων, συνάγονται τα εξής :

Κατ' αρχήν, οι διατάξεις της περ.6 της υποπ.Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012, οι οποίες επεξέτειναν την εφαρμογή των διατάξεων των αρ.103,104 και 105 Υ.Κ., ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία καθώς και ως προς τις συνέπειές της, σε ολόκληρο το δημόσιο τομέα και σε όλες τις κατά περίπτωση πειθαρχικές διαδικασίες που εφαρμόζονται στους φορείς του , καταλαμβάνουν και τους δικαστικούς υπαλλήλους , οι οποίοι εντάσσονται στο δημόσιο τομέα , όπως αυτός οριοθετείται εννοιολογικά από την ως άνω περ.6 .

Επομένως, ως προς τα παραπάνω ζητήματα, εφαρμόζονται αναλόγως και στις πειθαρχικές διαδικασίες των δικαστικών υπαλλήλων τα ως άνω ισχύοντα για τους

υπαγόμενους στον Υπαλληλικό Κώδικα δημοσίων διοικητικούς υπαλλήλους, καταργουμένων των διαφορετικού περιεχομένου αντίστοιχων ειδικών ρυθμίσεων (αρ.88, 89, 90) του Ν. 2812/2000 , με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων ρυθμίσεων που έχουν ήδη προβλεφθεί για τους πρώτους (δικαστικούς υπαλλήλους), οι οποίες και κατισχύουν , σύμφωνα με τη ρήτρα του δεύτερου εδαφίου της περ.6 της ίδιας ως άνω υποπαραγράφου Ζ.3.

Ειδικότερα, ως προς το ζήτημα των αποδοχών των καταβαλλόμενων σε τελούντες σε κατάσταση αργίας δικαστικούς υπαλλήλους, ισχύει και γι αυτούς ο από το αρ.105 Υ.Κ. τιθέμενος κανόνας ότι ο τελών σε αργία υπάλληλος λαμβάνει το 1/3 των αποδοχών του, όπως ισχύουν και οι στο ίδιο άρθρο προβλεπόμενες εξαιρέσεις του κανόνα αυτού, κατά τις οποίες αφ' ενός καταβάλλεται το 1/4 των αποδοχών του στο δικαστικό υπάλληλο που τελεί σε αργία λόγω παραπομπής του αμετακλήτως στο δικαστήριο προκειμένου να δικάσει για τα αδικήματα του δεύτερου εδαφίου της παρ.1 του αρ.103 ΥΚ (όπως ίσχυε αντικατασταθέν με το άρθρο πρώτο του Ν.4057/2012), αφ' ετέρου δεν καταβάλλονται αποδοχές στο διάστημα που ο δικαστικός υπάλληλος τελεί σε κατάσταση αργίας λόγω επιβολής οποιασδήποτε πειθαρχικής ποινής (και όχι μόνο της οριστικής παύσης που προβλέπει το αρ. 90 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων) για το παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Τέλος, στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης αργίας της παραγρ. 1 περ. ε' του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την περ. 1 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν λαμβάνουν το 75% των αποδοχών τους, όπως ορίζεται για τους δημοσίων υπαλλήλους με τη διάταξη της περ. 9 της ίδιας ως άνω υποπαραγράφου Ζ.3, αλλά το 50% αυτών, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 90 του Ν.2812/2000 (Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων), που κατισχύει ως αυστηρότερη, σύμφωνα με τη ρήτρα του δεύτερου εδαφίου της περ. 6 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012.

IV. Συνεπώς, επί του τεθέντος ερωτήματος, το Ε' τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε, ομοφώνως, ότι ως προς το ζήτημα των αποδοχών των καταβαλλόμενων σε τελούντες σε κατάσταση αργίας δικαστικούς υπαλλήλους , εφαρμόζονται οι διατάξεις της περ.6 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 με την επιφύλαξη

αυστηρότερης ρύθμισης του άρθρου 90 του Ν.2812/2000, η οποία και κατ'εξουσιοδότηση ,
κατά τα αναλυτικώς διαλαμβανόμενα στην προηγούμενη παράγραφο υπό στοιχείο ΙΙΙ.

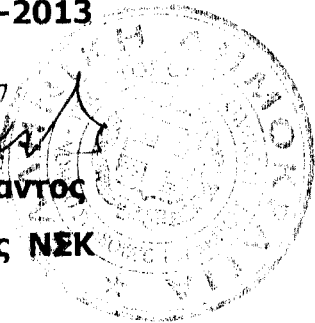
Θεωρήθηκε

Αθήνα, 27-12-2013

Ο Πρόεδρος

Ιωάννης Τριάντος

Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Η Εισηγήτρια

Βασιλική Πανταζή

Νομική Σύμβουλος του Κράτους